

บทที่ 1

บทนำ

แนวเหตุผล ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนภาษาไทยในหลักสูตรประถมศึกษาโดยทั่วไป เน้นให้ผู้เรียนรู้คุณค่าของภาษาไทย ให้มีความรู้ มีทักษะ และเจตคติที่ถูกต้อง ต่อการเรียนภาษาไทยอย่างเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต และเป็นการมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานสามารถอ่านออกเขียนได้ในส่วนจุดประสงค์ของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2533) ได้กำหนดไว้โดยมุ่งให้ผู้เรียน มีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามความเหมาะสมกับวัย เห็นคุณค่าของภาษา สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความคิด ความเข้าใจ รักการค้นคว้าหาความรู้ และใช้ความคิดพิจารณาแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุมีผล เพื่อให้มีทักษะในการอ่านในใจและอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง มีความเข้าใจในการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญและตอบคำถามได้ รู้หลักเกณฑ์ง่าย ๆ เกี่ยวกับการอ่านและการนำไปใช้ มีนิสัยที่ดีในการอ่านและรักการอ่าน วิชาภาษาไทยโดยเฉพาะการอ่าน เป็นวิชาสำคัญในการเรียนรู้ทั้งในหมู่ผู้เรียนและคนในสังคมปัจจุบัน (กรมวิชาการ, 2534)

การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต เพราะนอกจากการอ่านจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน ยังเป็นการแสวงหาความรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผู้มีทักษะในการอ่านที่ดีย่อมเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการอ่านมาก สามารถนำความรู้ และประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนในระดับสูงขึ้นไป (โอภาส สุกใส, 2521) จากการศึกษาของ สายสุนี สกุลแก้ว (2534) พบว่าการอ่านเป็นทักษะเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ การคิด การแก้ปัญหา และเป็นทักษะที่ประกอบด้วย การรับรู้ที่ซับซ้อน ต้องอาศัยประสบการณ์และการฝึกฝนอย่างเพียงพอ จึงจำเป็นที่จะต้องวางพื้นฐานไว้ให้กับนักเรียนตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา ซึ่งราศี ทองสวัสดิ์ (2533) กล่าวว่า การอ่านจะมีประโยชน์ต่อเด็ก ถ้าเด็กอ่านแล้วเข้าใจ และถ้าครูได้สอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีหลักเกณฑ์ มีความหมาย ตลอดจนสอดแทรกบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ ไปด้วย

จะมีผลดีต่อผู้เรียนอย่างยิ่ง (อัจฉรา ชีวพันธ์, 2533) และ กิติชวดี บุญเชื้อ (อ้างถึงใน บังอร ทองพูนศักดิ์, 2522) กล่าวว่าไม่ว่าหลักสูตรจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร สิ่งที่ยังคงอยู่ในวิชาภาษาไทยคือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน การสอนอ่านมีหลายวิธี และไม่มีวิธีการสอนอ่านวิธีใดที่จะสมบูรณ์แบบในตัวเอง หรือมีประสิทธิภาพที่สุด เพราะการสอนอ่านแต่ละวิธีนั้น สื่อมเหมาะสม หรือใช้ได้ผลเฉพาะในแต่ละสภาพการณ์ หรือสภาพของเด็กแต่ละคน ที่มีความแตกต่างกันทั้งในด้านความพร้อม ทักษะ ทักษะและประสบการณ์ ครูสอนอ่านที่ดีควรทำความเข้าใจวิธีการสอนทุกวิธี และนำไปดัดแปลงให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ปัจจุบันสภาพการอ่านของเด็กประถมศึกษาก็ยังเป็นปัญหาที่ยังคงรอกการแก้ไข ทั้งนี้จากรายงานการวิจัยของบันลือ พฤษะวัน (2533) พบว่าเด็กเรียนจบประถมศึกษาปีที่ 6 อ่านไม่ออกไม่รู้จักประสมคำ อ่านออกแต่ไม่แตกฉาน อ่านได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย สรุปใจความไม่ค่อยได้ ไม่สามารถอ่านอย่างวิเคราะห์ อ่านช้า ฯลฯ ซึ่งย่อมจะมีผลต่อการเรียนในกลุ่มวิชาอื่นของนักเรียน สิ่งที่ชี้ชัดแสดงว่าการสอนอ่านยังประสบปัญหา คือ นโยบายของคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มุ่งส่งเสริมการอ่านคล่องเขียนคล่อง โดยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทุกกลุ่มประสบการณ์ โดยเฉพาะภาษาไทยและคณิตศาสตร์เป็นแกนนำในการพัฒนาคุณภาพของการประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

สภาพปัญหาโดยทั่วไปนั้นเกิดจากการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มักจะไม่ได้จัดแบ่งกลุ่มผู้เรียน ตามระดับความสามารถ แต่จัดให้ผู้เรียนเรียนไปด้วยกัน โดยไม่ได้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ที่แตกต่างกันของบุคคลตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ห้องเรียนปกติจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีทั้งระดับสติปัญญาต่ำ ปานกลางและสูง คละปะปนกันไป โดยไม่ได้จัดให้มีชั่วโมงพิเศษ หรือซ่อมเสริมทักษะให้แก่นักเรียนในแต่ละกลุ่ม และครูผู้สอนส่วนมากมักไม่มีเวลาให้กับนักเรียน ปัญหาดังกล่าวนี้จึงยังไม่สามารถแก้ไขได้

โดยความเป็นจริงแล้วสาเหตุของปัญหาที่แท้จริงคือ การสอนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันเรียนสิ่งเดียวกัน โดยวิธีการสอนเดียวกันไปพร้อม ๆ กันนั้นย่อมไม่สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล และธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง จากการศึกษาของนักจิตวิทยาพบว่าเด็กทุกคนมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่น ระดับสติปัญญา ขั้นตอนการพัฒนา ความสนใจ ความพร้อม ความต้องการ ด้านสังคม อารมณ์ และร่างกาย สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และความมุ่งหมายทางการศึกษา

ไม่มีใครเหมือนกัน (ประเทิน มหาจันทร์, 2530) ดังนั้นการที่การเรียนการสอนในปัจจุบันไม่ได้เอื้อต่อความสามารถของนักเรียน เด็กไม่ได้เรียนตามความสามารถของตนเอง ซึ่งมีผลทำให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

จากปัญหาดังกล่าวนี้ นักการศึกษาได้พยายามหารูปแบบ และวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองมากขึ้น มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และก้าวหน้าไปด้วยตนเอง โดยมีครูคอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ(บันลือ พฤษะวัน, 2533) ดังนั้นการจัดการศึกษาที่แท้จริงจึงต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ พัฒนาตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคล พึ่งพาตนเองได้ในสังคมปัจจุบัน รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และมีทัศนคติที่ดีต่อความสามารถของตนเอง การที่เด็กมีคะแนนภาษาไทยไม่ดีแม้ว่าจะเรียนเก่งในกลุ่มวิชาอื่นๆ เพราะฉะนั้น คงไม่ใช่เหตุผลที่ว่าเด็กที่มีสติปัญญาไม่ดีจึงทำคะแนนภาษาไทยไม่ดี แต่อาจจะเป็นเพราะขาดการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความสามารถของตนเองนั่นเอง

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำทฤษฎีการสอนโดยวิธีการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง มาใช้ในการวิจัยนี้ โดยได้นำทฤษฎีความคาดหวังและความพึงพอใจ (Expectancy-Value Theory) ของฟีเชอร์(Feather) มาปรับใช้ ฟีเชอร์อธิบายว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนได้รับรู้ และใส่ใจต่อสิ่งที่เรียน ความอยากรู้หรืออยากเห็น เป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้น ขณะเดียวกันถ้าผู้เรียนมองเห็นว่างานที่ผู้เรียนทำแล้วแต่ไม่สำเร็จ หรือทำแล้วสำเร็จแต่ไม่มีผลตอบแทนทั้งทางกายหรือทางใจ ก็จะไม่พยายามทำงานนั้น ๆ เลย เพราะฉะนั้นความสำคัญจึงอยู่ที่ว่า การที่ครูรู้จักนำทฤษฎีนี้ไปใช้ในการเรียนการสอน จริงอยู่ที่ว่าความอยากรู้หรืออยากเห็นในตัวบุคคลจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสนใจของเด็กแต่ละคน แต่ครูจะต้องชักจูงให้เด็กเห็นคุณค่าของกิจกรรมการเรียนการสอน และให้เด็กมองเห็นว่ากิจกรรมที่เด็กทำนั้นมีโอกาสสำเร็จผลอย่างมาก ถ้าหากใช้ความพยายาม

องค์ประกอบสำคัญที่จะเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของกิจกรรมการเรียนการสอน คือ

1. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ควรจัดสภาพที่เรียนที่มีความเหมาะสมกับระดับเชาวน์ปัญญาของเด็ก วัตถุประสงค์ของบทเรียนจะต้องให้เด็กมอง

เห็นว่าสามารถใช้ประโยชน์ได้ หรือเป็นขั้นต้นที่จะนำไปสู่ความเข้าใจของบทเรียนต่อไป

2. การช่วยให้เด็กพยายามรักษาระดับความคาดหวังในความสำเร็จของงานของตนไว้ ด้วยการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างผลสำเร็จของงาน กับความสามารถในการทำงานของตน การตั้งเป้าหมายในการเรียนที่เหมาะสม และความสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องพึ่งพิงบุคคล หรือเหตุการณ์ภายนอก

3. การกระตุ้นโดยใช้แรงกระตุ้นภายนอกนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เนื่องจากทำให้เด็กเห็นว่าเมื่อทำงานสำเร็จจะได้ค่าตอบแทน แรงกระตุ้นนั้น ได้แก่ รางวัล คะแนน หรือตัวเสริมแรง

4. การใช้ประโยชน์จากแรงกระตุ้นภายในที่เด็กมีอยู่แล้วนั้น หมายถึงการที่ครูจะต้องสอนสิ่งที่เด็กสนใจหรือสอนตามความสนใจที่แตกต่างกันของเด็ก โดยวิธีการดังต่อไปนี้

4.1 ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็ก

4.2 จัดบทเรียนที่จะสอนให้มีแปลกใหม่ อาจจะเป็นวัสดุ อุปกรณ์การสอน วิธีการ เรื่องราว ฯลฯ ที่จะช่วยเร้าความสนใจของเด็ก

4.3 ให้โอกาสเด็กใช้ความคิดของตนเอง โดยครูเสนอแนะทางเลือกให้เด็กทำกิจกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมาย และให้ตัดสินใจเองว่าควรจะทำอะไร ถ้าเด็กคิดไม่ออก ครูอาจเสนอทางเลือก หรือแนวทางปฏิบัติหลาย ๆ ทาง

4.4 ให้โอกาสเด็กปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เนื่องจากเด็กส่วนมากอยากจะทำงานที่เกี่ยวข้องกับครูและเพื่อนนักเรียน

4.5 ให้ข้อมูลย้อนกลับทันที เนื่องจากเด็กส่วนมากจะชื่นชอบกับงานที่ลงมือปฏิบัติ และได้รับการประเมินผลทันที เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำงานครั้งต่อไป

4.6 ให้โอกาสเด็กสร้างงานที่เห็นผลสำเร็จอย่างชัดเจน

4.7 ให้เด็กมีโอกาสสร้างจินตนาการหรือสถานการณ์จำลอง ในกรณีที่ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้โดยตรง

4.8 ใช้คำถามที่เป็นคำถามในระดับสูงขึ้นไป ที่ฝึกให้เด็กได้ใช้ความคิดอย่างกว้างขวาง ได้แก่ คำถามประเภทการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ หรือการประเมินผล พร้อมกับให้เด็กอธิบายว่าเกี่ยวข้องกับที่เคยเรียนมาแล้วอย่างไร

5. การกระตุ้นแรงจูงใจใฝ่เรียนของเด็ก เป็นการช่วยเสริมให้เด็กต้องการเรียนรู้อย่างจริงจัง ครูควรเป็นแบบอย่างในการเรียนรู้ แสดงความสนใจที่จะแสวงหาความรู้

ใหม่ ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ครูควรลดความวิตกกังวลในการเรียนของเด็ก โดยที่จัดบทเรียนให้เป็นการเรียนรู้มากกว่าการประเมินผลความรู้ของเด็ก ครูชี้้นำความน่าสนใจ ความแปลกใหม่ หรือสิ่งที่ยังพิสูจน์ไม่ได้ของบทเรียน ด้วยการตั้งคำถามหรือยกเรื่องราวที่ก่อให้เกิดความสงสัย ทำทาสความอยากรู้อยากเห็นในการเรียน สอนเรื่องที่เป็นนามธรรมให้ดูเป็นรูปธรรม และให้เด็กทราบวัตถุประสงค์ของบทเรียน เนื้อหาสาระของบทเรียน ตลอดจนชี้แนะบทเรียนตอนที่น่าสนใจเป็นพิเศษ

สรุปเป็นแนวคิด หลักการของทฤษฎีความคาดหวังและความพึงพอใจนี้ว่าความคาดหวังของมนุษย์เป็นการคิดล่วงหน้าไว้ก่อน ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คาดคิดไว้ แต่การคาดหวังนั้นก็มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองและความคาดหวังนี้มีผลต่อการตัดสินใจเลือกทำกิจกรรม การใช้ความพยายาม และความสามารถอย่างเต็มที่ ที่จะทำงานให้สำเร็จตามความคาดหวังของตนเอง และส่งผลต่อคุณภาพของงาน เป็นการยากที่จะกระตุ้นให้บุคคลทำงานในขณะที่มีความเชื่อว่าตนไม่มีความสามารถพอที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จลงได้ เพราะถ้าบุคคลคาดหวังความสำเร็จของตนเองในระดับต่ำ จะมีแนวโน้มให้เกิดความพยายามในการทำงานน้อย หรืออาจจะทิ้งงานโดยง่าย การเริ่มทำงานในลักษณะดังกล่าว จึงมีผลเสียอย่างมาก นอกจากนี้ การที่นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนเองผิด โดยคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนในระดับต่ำนั้น ก็ย่อมเกิดผลเสียในการเรียนเช่นกัน

จะเห็นได้ว่า ฟีเธอร์ (Feather) เน้นในเรื่องความสนใจใฝ่รู้และความกระตือรือร้นของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กสร้างจินตนาการ ตรวจสอบการเรียนรู้ของตนโดยการได้รับรายงานผลการเรียนทันที ทำให้เด็กพยายามรักษาระดับความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง และคาดหวังว่าตนเองจะสามารถทำงานสิ่งนั้นให้สำเร็จได้

ผู้วิจัยจึงเลือกจุดเน้นเหล่านี้มาสร้างเป็นวิธีสอนในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากเหตุผลที่ว่า การที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งได้อย่างเหมาะสมหรือทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ และทักษะที่มีอยู่เท่านั้น หากแต่ขึ้นอยู่กับความมั่นใจต่อตนเองว่า ตนเองมีความสามารถหรือขาดความสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นได้

ดังนั้นการที่บุคคลจะรับรู้ว่าคุณมีความสามารถอย่างไรนั้น ย่อมมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นจากการที่บุคคลนั้นคาดหวังว่าคุณมีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ไปในทิศทางที่ตนเองรับรู้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การพิจารณาถึงความสามารถของตนเอง และขึ้นอยู่กับ

ลักษณะของกิจกรรมด้วย ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยนำมาใช้นั้น จะเป็นการเน้นในเรื่องของการให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเองทั้งหมดโดยมีครูคอยแนะนำเท่านั้น และให้โอกาสผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับครู เพื่อน ๆ ในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนในเรื่องที่สนใจใฝ่รู้ เป็นเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองและการได้รับผลย้อนกลับ (feedback) ทันทีภายหลังการเรียนรู้อันนี้ ทั้งผู้วิจัยคาดว่า จะมีส่วนทำให้เด็กสามารถควบคุมการเรียนรู้อของตนเอง มีความพยายามที่จะใช้ความสามารถของตนเองกระทำกิจกรรมต่าง ๆ และมีความตั้งใจในการทำงานมากขึ้น

วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากแนวเหตุผลดังกล่าวข้างต้น โดยปรับจากทฤษฎีความคาดหวังและความพึงพอใจ (Expectancy-Value Theory) ของฟีเชอร์ (Feather) เป็นวิธีสอนที่ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่จะกระตุ้นให้เด็กเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ตามความคาดหวังของตนเอง วิธีสอนดังกล่าวมีหลักการและลักษณะสำคัญเป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. **ขั้นครูกระตุ้นโดยให้นักเรียนตั้งความคาดหวัง** ครูกระตุ้นให้นักเรียนสร้างความคาดหวังต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยพิจารณาความสามารถในการอ่านของนักเรียน รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนตั้งความคาดหวังว่าจะสามารถอ่านได้เข้าใจมากขึ้นกว่าเดิม
2. **ขั้นครูกระตุ้นโดยการสร้างบทอ่าน** ครูให้นักเรียนอ่านบทอ่านที่สร้างขึ้น ตามความสนใจ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือช่วงอายุ 11 ถึง 15 ปี ซึ่งสนใจและชอบเรื่องผจญภัย ลึกลับซับซ้อน ชวนคิดและติดตาม เป็นเรื่องราวที่ฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. **ขั้นครูกระตุ้นโดยการทดสอบย่อย** ครูแบ่งบทอ่านที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านนั้นออกเป็นตอนย่อย ๆ 2-3 ตอน โดยที่บทอ่านแต่ละตอนจะไม่จบในตัวเอง ผู้อ่านจำเป็นต้องติดตามหาคำตอบจากตอนต่อไป เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจติดตามอ่าน เมื่อนักเรียนแต่ละคนอ่านจบแต่ละตอน จะทดสอบโดยการซักถามเป็นรายบุคคล ซึ่งคำถามนั้นจะเน้นระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นส่วนที่กระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ อยากเห็น และต้องการจะทราบเรื่องราวตอนต่อไป เมื่ออ่านจบหมดทุกตอนแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านทั้งหมดของบทอ่านเพื่อตรวจสอบดูว่านักเรียนมีความเข้าใจในระดับใด

4. **ขั้นครูกระตุ้น** โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบแต่ละบทเสร็จแล้ว ครูให้ข้อมูลย้อนกลับทันที (feedback) เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ ต้องการที่จะเรียนรู้เรื่องราวของบทอ่านต่อไป

ถึงแม้ว่าการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ เรียนได้ตามความสามารถของตนเอง ให้ผู้เรียนเกิดความอยากหรืออยากเห็น และค้นคว้าหาคำตอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนนั้น จะมีวิธีสอนดังกล่าวแล้วนั้น ในส่วนเนื้อหาและบทอ่านที่นำมาใช้ในการวิจัยนั้น จะเน้นในเรื่องของการอ่านเพื่อความเข้าใจตามระดับความเข้าใจของบาร์เรท (Barrette) มิลเลอร์ (Miller) และสมิธ (Smith)

ผู้วิจัยสนใจที่จะนำวิธีการสอนโดยการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง และวิธีการสอนตามแนวการสอนปกติ มาสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในส่วนของการอ่าน หลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้เน้นให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ในคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่าในระดับชั้นนี้ เน้นการอ่านในใจมากกว่าการอ่านออกเสียง เพราะนักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้คล่องแล้วจึงเน้นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน และทราบเจตนาของผู้เขียน ตลอดจนนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

จากหลักสูตรและคู่มือการสอนอ่านจะเห็นได้ว่า ได้มีการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับประถมศึกษา แต่ผลในทางปฏิบัติยังไม่น่าพอใจ ดังผลการประเมินความสามารถของนักเรียนประถมศึกษาาระดับต่าง ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ประเมินไว้ (สุจิตรา ศรีนวล, 2534) และจากสภาพสังคมปัจจุบันที่เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร มีสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มากมายที่มีการใช้ภาษาที่หลากหลายแตกต่างกัน จึงไม่เป็นที่เชื่อมั่นได้ว่านักเรียนที่จะจบจากโรงเรียนประถมศึกษาจะมีความสามารถเพียงพอในการที่จะนำทักษะทางด้านความเข้าใจการอ่าน ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขอยู่ในสังคม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจมาสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักการพัฒนาความสามารถของตน ในการทำความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องใช้ความคิดหลายระดับ โดยเฉพาะความสามารถทางการคิดขั้นกลางจนถึงขั้นสูง ผู้วิจัยเลือกทดลอง

กับนักเรียนที่มีวุฒิภาวะ และมีพัฒนาการทางด้านการคิดในขั้นที่จะเรียนรู้ได้ง่าย ตามแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2533) ที่พบว่าเด็กอายุ 11-15 ปี นั้นอยู่ในขั้นการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงนามธรรม สามารถแก้ปัญหาที่สลบซับซ้อนได้ เด็กวัยนี้มักจะชอบคำถามที่ต้องค้นคิด เพราะมีความสามารถในการคิดที่กว้างออกไป อย่างมีเหตุผล และเข้าใจภาษาขั้นสูง ซึ่งเด็กวัยดังกล่าว ก็คือนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 นั้นเอง ผู้วิจัยจึงเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ได้ผลการวิจัยออกมาอย่างเด่นชัดที่สุด ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง กับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนอ่านตามแผนการสอนปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

หลักสำคัญของการสอนตามจุดประสงค์ของหลักสูตรการเรียนการสอนทั่วไปคือ การที่ผู้สอนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถเข้าใจตนเองและผู้อื่นเป็นอย่างดี และคาดหวังว่าสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ตลอดจนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นจะติดอยู่ในตัวของผู้เรียนตลอดไป

ในการสอนภาษาไทยแก่เด็กในระดับประถมศึกษานั้น มักจะประสบปัญหาในเรื่องของการที่เด็กขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน(ในใจ) หรือเขียนสะกดคำอย่างจริงจัง ทำให้ใช้ไม่ถูกต้อง ไม่คล่อง มีความลังเลใจ ไม่มีมั่นใจ การที่เด็กอ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่คล่อง ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน จึงทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ เท่าที่ควร อีกทั้งยังส่งผลถึงการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน ไม่เห็นคุณค่าของการอ่าน และแสดงถึงการมีความคับข้องใจในการอ่านอย่างมาก

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน สำหรับเด็กเริ่มเรียนนั้นต้องใช้ในการประสมตัวอักษร ไม่ว่าจะอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจต้องทำความเข้าใจกับข้อความที่รับรู้ ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้อ่านมาใช้ประโยชน์ได้ดี ดังนั้นการสอนอ่านจึงเป็นกระบวนการพัฒนากลไกในการอ่าน ซึ่งมีองค์ประกอบ ทั้งในฝ่ายผู้เรียนและฝ่ายครูผู้สอนประกอบกัน เช่น ความพร้อมในการอ่านของเด็ก วิธีการสอนและวัสดุที่สอนเพื่อสนองความต้องการ ความสนใจของเด็ก ตลอดจนการสอนซ่อมเสริม เพื่อช่วยเหลือ แก้ไขสำหรับเด็กที่อ่านไม่ได้ซ่อมประสบปัญหาหลาย ๆ ด้าน เช่น เด็กอาจจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงออกทั้งในการเรียนและการทำกิจกรรมอื่น ๆ การประสบความล้มเหลวในการอ่านและการไม่กล้าแสดงออกเป็นเหตุให้เพื่อน ๆ ไม่ยอมรับ ทำให้เป็นที่ล้อเลียนของเพื่อน ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าครูตำหนิ หรือทำโทษซ้ำเติมด้วยแล้ว เด็กจะรู้สึกว่าคุณมีปมด้อย ขาดกำลังใจ ท้อถอย เบื่อหน่ายการเรียน การเรียนล่าช้าหลังเพื่อนมากขึ้น เด็กจะเริ่มขาดเรียน และหนีโรงเรียนในที่สุด

ขณะเดียวกันครูควรทำความเข้าใจในเรื่องธรรมชาติของการอ่าน ด้วยการพัฒนาความพร้อมในการอ่านแก่เด็ก ก่อนที่จะสอนอ่าน และควรเลือกกลวิธีการสอนอ่านที่สามารถสนองความต้องการ และความสนใจของเด็ก ประการสำคัญครูจะต้องมีความเข้าใจ เห็นใจ และคอยให้กำลังใจแก่เด็ก กระตุ้นให้เด็กมีความพยายามที่จะเรียน จูงใจให้ร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความสนุก และสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในห้องเรียน

จากเหตุผลที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ครูสอนโดยการสอนอ่านตามแผนการสอนปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนบ้านดงซุส(ดงซุสวิทยาคาร) สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอชนแดน จ.เพชรบูรณ์ ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ และควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข
2. ผู้วิจัยใช้เวลาในการเตรียมความพร้อม การจับคู่ตัวอย่างประชากร การสร้างความคุ้นเคย การทดสอบก่อนการเรียน(pre-test)ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เป็นเวลา 1 สัปดาห์ ใช้เวลาในการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 54 คาบ โดยสอนสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ๆ ละ 3 คาบ ๆ ละ 20 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ แล้วทดสอบหลังการเรียน (post-test) และใช้เวลาประเมินผลการสอนเป็นเวลา 1 สัปดาห์ รวมเวลาที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 8 สัปดาห์
3. เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นซึ่งครอบคลุมระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน (pre-post test) จำนวน 1 ชุด 50 ข้อ และ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 18 ชุด ซึ่งใช้ทดสอบภายหลังทำกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง
4. แผนการสอน ประกอบด้วย
 - 4.1 แผนการสอนอ่านโดยใช้วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 18 แผน พร้อมทั้งแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบบันทึกความรู้สึกของตนเองต่อผลของคะแนนที่ได้
 - 4.2 แผนการสอนปกติ จำนวน 18 แผน

5. ตัวแปรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง กับ วิธีสอนตามแผนการสอนปกติ

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงอายุ ที่มีความสามารถอ่านบทอ่านที่ประกอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เชื่อว่าจะมีความเที่ยงตรง เนื่องจากได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและได้นำไปหาค่าระดับความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกแล้ว

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง หมายถึง รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวทฤษฎีความคาดหวังและความพึงพอใจ (Expectancy-Value Theory) ของเฟิเชอร์ (Feather) โดยการจัดวิธีการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้เด็กเรียนเพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ตามความคาดหวังของตนเอง วิธีการกระตุ้นและกิจกรรมที่ใช้ นั้น ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวหลักการและลักษณะสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ขึ้นครูกระตุ้นโดยการให้นักเรียนตั้งความคาดหวัง ครูกระตุ้นให้นักเรียนตั้งความคาดหวังของตนเองต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยครูใช้บทอ่านที่เหมาะสมตามระดับความสนใจของนักเรียน และนักเรียนพิจารณาความสามารถของตนเอง ในการทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

2. **ขั้นครูกระตุ้น**โดยการให้บทอ่าน เป็นกิจกรรมที่ครูใช้วิธีการสอนอ่านเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติ ด้วยการให้บทอ่านที่แบ่งออกเป็นตอนสั้น ๆ เน้นกิจกรรมที่เป็นบทบาทของนักเรียน เพื่อให้เด็กเรียนมีโอกาสฝึกฝนและควบคุมการอ่านของตนเองโดยจัดให้มีการอภิปรายซักถามที่เน้นการวิเคราะห์ในแง่มุมต่าง ๆ กัน เพื่อครอบคลุมระดับขั้นของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3. **ขั้นครูกระตุ้น**โดยการทดสอบย่อย เป็นกิจกรรมที่ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน เพื่อตรวจสอบและประเมินว่านักเรียนทำได้ตามความคาดหวังของตนเองที่ตั้งไว้หรือไม่

4. **ขั้นครูกระตุ้น**โดยการให้ผลย้อนกลับทันที เป็นกิจกรรมที่ประเมินผลหลังการเรียนจบแต่ละบทเรียนแล้วประเมินผลให้นักเรียนทราบทันที และให้นักเรียนบันทึกแสดงความรู้สึกของตนเองต่อผลของคะแนนที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบความเข้าใจ

แผนการสอนวิธีการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแผนการสอน โดยมีหลักการและลักษณะสำคัญตามวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง ประกอบด้วยบทอ่านซึ่งเป็นเนื้อหาที่เน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ

แผนการสอนปกติ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมในทักษะต่าง ๆ ที่นำมาใช้ เช่น การบรรยาย การอภิปราย การสาธิต การสอนเป็นรายบุคคล การแสดงบทบาทสมมติ การใช้เกมและเพลงประกอบการสอน การใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งสร้างขึ้นตามคู่มือการสอนภาษาไทย โดยใช้เนื้อหาบทอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครอบคลุมระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการค้นพบใจความสำคัญและรายละเอียดในเนื้อเรื่องที่อ่าน ตลอดจนความสามารถในการสรุปหรือขยายประเด็นและนำข้อความรู้ที่ได้ไปใช้ ซึ่งความสามารถดังกล่าววัดได้จากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ หมายถึง คะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทย ซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยใช้ตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านดงขุข (ดงขุข-วิทยาคาร) สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอชนแดน จ.เพชรบูรณ์ ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร วารสาร หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แผนการสอนต่าง ๆ คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และรวบรวมข้อมูล ความรู้ ทฤษฎี จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. เลือกตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยวิธีการเลือกโรงเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้โรงเรียนบ้านดงขุข (ดงขุขวิทยาคาร) สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอชนแดน จ. เพชรบูรณ์ ตัวอย่างประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน (pre-post test) จำนวน 1 ชุด
4. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ (pre-post test) ตลอดจนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย และด้านการวัดผลการศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากรจริง

จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยงตรง ระดับความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และความเหมาะสมของสำนวนภาษา ก่อนนำไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรจริง

5. สร้างแผนการสอนโดยวิธีการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง และแผนการสอนปกติ อย่างละ 18 แผน และบทอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. นำแผนการสอน และบทอ่านไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย และด้านการวัดผลการศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากรจริงจำนวน 30 คน เพื่อความเหมาะสมของสำนวนภาษา ก่อนนำไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรจริง

7. ผู้วิจัยทดสอบตัวอย่างประชากร ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ จำนวน 50 ข้อ เพื่อทดสอบก่อนเรียน (pre-test) นำนักเรียนที่มีคะแนนเท่ากัน หรือใกล้เคียงกันมาจับคู่กัน (match by pair) ได้จำนวน 30 คู่ เพื่อแยกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน

8. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกลุ่มละ 18 แผน โดยใช้เวลาดทดลองกลุ่มละ 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน วันละ 1 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 3 คาบ ๆ ละ 20 นาที จำนวน 54 คาบเท่ากัน

9. เมื่อสอนครบตามกำหนดการสอนแล้ว ทดสอบหลังการเรียน (post-test) ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจชุดเดิม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

10. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ดังนี้

10.1 นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนแต่ละกลุ่มมาหาคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

10.2 หาค่าความแตกต่างของคะแนน เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อน และหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ที่ตัวอย่างประชากรมีความสัมพันธ์กัน โดยการทดสอบค่าที (t-test)

11. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยเสนอเป็นตารางและความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่เรียนตามแผนการสอน โดยวิธีการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง กับผู้เรียนที่เรียนตามแผนการสอนปกติ

2. ได้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิชาภาษาไทย รวมทั้งบทอ่านและแบบทดสอบทางการอ่านวิชาภาษาไทย ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนในระดับต่าง ๆ ต่อไป